

Dosarul nr. 2ra-1294/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul centru (jud. R. Berdilo)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Dutca, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ruslan Erohin, reprezentat de avocatul Iurie Chifiac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Marina Lihaciova, succesorul ei în drepturi Aliona Urecheanu împotriva lui Ruslan Erohin cu privire la rezilierea contractului de înstrăinare a apartamentului cu condiția întreținerii pe viață,

împotriva deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ruslan Erohin și a fost menținută hotărârea din 12 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 26 mai 2010 Marina Lihaciova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ruslan Erohin cu privire la rezilierea contractului de înstrăinare a apartamentului cu condiția întreținerii pe viață.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit contractului de înstrăinare a bunului imobil cu condiția întreținerii pe viață nr.5216, încheiat la 22 iulie 2009, i-a transmis în proprietate lui Ruslan Erohin, apartamentul nr. xxxxxx, specificând că conform pct. 4 din contract, „dobânditorul” - Ruslan Erohin s-a obligat să o întrețină pe viață, să o asigure cu hrană și îmbrăcăminte, să-i procure medicamente, să efectueze reparația convenită, să-i ofere spațiu pentru locuit și să-i achite toate datoriile și lunar plățile comunale.

A menționat că la început, pârâtul își onora obligațiunile contractuale, însă mai bine de zece luni, nu le mai îndeplinește, specificând că s-a comportat frumos cu dânsa până au plecat la notar, însă după încheierea contractului, a uitat de dânsa și de obligațiile asumate prin contract.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2010, pe dosarul 2-2756/2010, a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost admisă acțiunea reclamantei Marina Lihaciova și a fost rezoluționat contractul de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață nr. 5216 încheiat între Marina Lihaciova și Ruslan Erohin la data de 22 iulie 2009 cu aducerea părților la poziția inițială (f.d.27-28, vol.I).

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Ruslan Erohin și a fost casată hotărârea din 18 octombrie 2010,

pe dosarul 2- 2756/2010, a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată (f.d.102, vol.I).

Pe parcursul examinării cauzei după transmiterea cauzei spre rejudecare, Aliona Urecheanu - succesorul în drepturile procedurale ale reclamantei Marina Lihaciova, a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și drept invocate, solicitând admiterea integrală a acesteia.

A explicat că Marina Lihaciova a decedat în martie 2010 în casă, fiind depistată de către vecini. Ea a venit peste vreo 2 luni și a aflat de la vecini că Marina Lihaciova a decedat și se află la Centrul de Medicină Legală pe parcursul acestor 2 luni. A achitat plățile necesare și a comandat funerariile, l-a sunat pe Ruslan Erohin, care nu avea idee despre decesul Marinei Lihaciova.

Suplimentar, succesorul Aliona Urecheanu, a comunicat că pârâtul, potrivit prevederilor contractuale avea obligația de a suporta inclusiv și cheltuielile de înmormântare, însă acestea au fost achitate de către dânsa.

A mai precizat, că reclamanta Marina Lihaciova a avut în proprietate un depozit și un apartament cu două odăi, care inițial erau date în chirie, iar ulterior au fost vândute, specificând că ultima primea pensie și avea surse de existență suficiente.

Prin hotărârea din 12 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de Aliona Urecheanu, succesorul în drepturi a Marinei Lihaciova, a fost rezoluționat contractul de înstrăinare a apartamentului cu condiția întreținerii pe viață încheiat între Marina Lihaciova (beneficiarul întreținerii) și Ruslan Erohin (dobânditor), înregistrat cu nr. 5216 la 22 iulie 2009, autentificat de notarul privat Lidia Snegur. A fost încasată de la Ruslan Erohin în bugetul de stat, taxa de stat în sumă de 100 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 iulie 2019, Ruslan Erohin a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iulie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 25 februarie 2020 a fost respins apelul declarat de Ruslan Erohin și a fost menținută hotărârea din 12 iulie 2019 a judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea soluției sale instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 8 alin. (1), 514, 572, 602 alin. (1), 839 alin. (1) Codul civil, în vigoare pînă la 01 martie 2019, și a constatat că la 22 iulie 2009, între Marina Lihaciova, denumită „beneficiarul întreținerii” și Erohin Ruslan, denumit „dobânditor”, a fost încheiat contractul de înstrăinare a apartamentului cu condiția întreținerii pe viață, autentificat de notarul Snegur Lidia, înregistrat cu nr.5216. Contractul a fost tradus verbal în limba rusă de către notarul privat Lidia Snegur și a fost semnat de Marina Lihaciova și Ruslan Erohin (f.d.4, vol.I).

Potrivit pct.1 al acestui contract, Marina Lihaciova i-a atribuit în proprietate lui Ruslan Erohin, apartamentul nr. 13, ce constă din 1 (una) odaie, cu suprafața totală de 30,4 m.p., inclusiv suprafața locativă de 18,2 m.p., xxxxx, ce-i aparține cu drept de proprietate.

Conform pct. 2 al contractului, dreptul de proprietate asupra imobilului se dobândește de către „dobânditor” la data înscrierii în Registrul bunurilor imobile, iar de fapt va intra la decesul „beneficiarului întreținerii”.

Conform pct.4, Ruslan Erohin s-a obligat să o întrețină pe viață pe Marina Lihaciova, să o asigure cu hrană și cu îmbrăcăminte, să-i procure medicamente, să efectueze reparația cuvenită, să-i ofere spațiu pentru locuit, totodată să achite toate datoriile și lunar plățile comunale, precum și înmormântarea, apartamentul nr. 13 rămânând în folosința dnei Marina Lihaciova.

Conform pct. 7 al contractului, Ruslan Erohin a declarat că este de acord cu prevederile acestui contract și își asumă obligația să le respecte.

Dând o apreciere prevederilor contractuale menționate, Colegiul instanței de apel a atestat că Ruslan Erohin a avut obligația să o întrețină pe Marina Lihaciova, să o asigure cu hrană, cu îmbrăcăminte, să-i procure medicamente, să-i efectueze reparația cuvenită, să achite toate datoriile și lunar plățile comunale, să suporte cheltuielile de înmormântare.

A mai stabilit instanța de apel că după încheierea contractului cu Ruslan Erohin la 22 iulie 2009, Marina Lihaciova, peste 10 luni și 4 zile s-a adresat în instanță cu cererea de reziliere a contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață nr.5216 încheiat între Marina Lihaciova și Erohin Ruslan la data de 22 iulie 2009.

Iar prin hotărârea din 18 octombrie 2010, pe dosarul 2-2756/2010, a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, s-a admis acțiunea reclamantei Marina Lihaciova și s-a reziliat contractul de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață nr. 5216 încheiat între Marina Lihaciova și Erohin Ruslan la data de 22 iulie 2009 cu aducerea părților la poziția inițială (f.d.27-28, Vol.I).

Colegiul instanței de apel a remarcat că conform certificatului de deces nr.1435256, eliberat la data de 27 mai 2016, Marina Lihaciova a decedat la data de xxxxx (f.d.67, Vol.I).

Iar la data de 28 octombrie 2016, peste 7 luni de la decesul reclamantei, Ruslan Erohin, a contestat cu apel hotărârea din 18 octombrie 2010 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, abia peste aproape 6 ani de la pronunțare.

Concomitent, Colegiul a reținut că potrivit certificatului de moștenitor legal nr.5669 din 04 octombrie 2016, eliberat de notarul public Zinaida Volimbovscaia, moștenitor al averii cet. Marina Lihaciova, care a decedat la data de xxxxxx, este strănepoata Urecheanu Aliona, averea succesorală constând din apartamentul nr. 13 situat în xxxxxx, cu suprafața totală de 30,4 m.p., inclusiv suprafața locativă de 18,2 m.p., care îi aparținea cu drept de proprietate defunctei (f.d.80, Vol.I).

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Erohin Ruslan și a fost casată hotărârea din 18 octombrie 2010, pe dosarul 2- 2756/2010, a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată, pe motivul necitării legale a apelantului/pârât Erohin Ruslan (f.d.97-102, Vol.I).

Distinct din cele constatate, instanța de apel a atestat că prin încheierea la 22 iulie 2009 a contractului de înstrăinare a apartamentului cu condiția întreținerii pe viață, reclamanta Marina Lihaciova și-a îndeplinit obligația și a dat în proprietate lui Erohin Ruslan, apartamentul nr. 13 xxxxxx, fapt stipulat expres în punctul 1 al contractului (f.d.4, vol.I). Marina Lihaciova, fiind beneficiarul întreținerii, a executat în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, unica obligație asumată, iar pârâtul de fapt nici nu a invocat neexecutarea din partea beneficiarului întreținerii.

Instanța de apel a notat că conform pct.2 al contractului, dreptul de proprietate asupra imobilului se dobândește de către „dobânditor” la data înscrierii în Registrul bunurilor imobile, iar de fapt va intra la decesul „beneficiarului întreținerii”.

La acest compartiment, Colegiul instanței de apel a remarcat că contractul de înstrăinare a apartamentului cu condiția întreținerii pe viață încheiat între Marina Lihaciova și Ruslan Erohin, nu a fost înscris în Registrul bunurilor imobile pe parcursul vieții reclamantei Marinei Lihaciova, dar a fost înscris de către Ruslan Erohin, abia la 25 mai 2016, peste două săptămâni de la înmormântarea reclamantei (f.d.38, Vol.I).

Sub acest aspect Colegiul instanței de apel a notat că Erohin Ruslan nu a demonstrat în conformitate cu prevederile art.118 CPC, precum că dânsul și-a executat obligațiile asumate prin contractul de înstrăinare a apartamentului cu condiția întreținerii pe viață, încheiat cu Marina Lihaciova la 22 iulie 2009.

Or, apelantul-pârât Ruslan Erohin urma să dovedească toate circumstanțele care le invocă drept temei al obiecțiilor sale, în caz contrar acestea se consideră nedemonstrate, și anume, să dovedească faptul îndeplinirii obligațiilor asumate prin contractul de înstrăinare a apartamentului cu condiția întreținerii pe viață, încheiat cu Marina Lihaciova la 22 iulie 2009, indicate expres în punctul 4 al contractului, care constau în obligația de a o întreține pe viață, să o asigure cu hrană și îmbrăcăminte, să-i procure medicamente, să efectueze reparația cuvenită, să-i ofere spațiu pentru locuit, totodată să achite toate datoriile și lunar plățile comunale, precum și înmormântarea, însă actele cauzei demonstrează faptul că intimatul nu a respectat prevederile contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață.

La 17 iulie 2020 Ruslan Erohin, reprezentat de avocatul Iurie Chifiac, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe deoarece la examinarea cauzei nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A susținut că în motivarea soluției sale instanța de fond nu a reflectat motivele concluziilor sale privind admiterea probelor reclamantului și succesorului lui și respingerea probelor prezentate de Ruslan Erohin, deși era obligată să o facă conform art. 130 CPC. Iar instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 373, 386 și 387 CPC și nu a verificat legalitatea hotărârii instanței de fond și nu a reținut faptul, că prima instanță la pronunțarea hotărârii nu a apreciat probele și nu a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, adică a omis faptul că concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre sunt în circumstanțele pricinii.

Prin notificarea din 11 august 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 18 septembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Aliona Urecheanu, reprezentată de avocatul Vitalie Zama a depus referință prin care a solicitat de a

considera inadmisibil recursul declarat de Ruslan Erohin, reprezentat de avocatul Iurie Chiriac.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020 a fost expediată părților la 25 martie 2020, dar la actele cauzei lipsesc date prin care s-ar confirma recepționarea acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 17 iulie 2020 de către Ruslan Erohin, reprezentat de avocatul Iurie Chiriac, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ruslan Erohin, reprezentat de avocatul Iurie Chiriac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ruslan Erohin, reprezentat de avocatul Iurie Chiriac, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ruslan Erohin, reprezentat de avocatul Iurie Chiriac, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru